

Warszawa, dnia 1.09.2014 r.

Pan Donald TUSK

Prezes Rady Ministrów

My niżej podpisani Przewodniczący Central Związkowych kierując się poczuciem odpowiedzialności za kraj zwracamy się do Pana Premiera w imieniu pracowników i ich rodzin oraz tych wszystkich, dla których ważny jest los kraju, o odrzucenie na najbliższej Radzie Europejskiej założeń nowej polityki klimatycznej przedłożonej przez Komisję Europejską w dokumencie *Ramy polityczne na okres 2020–2030 dotyczące klimatu i energii* potocznie nazywanej Drugim Pakietem Klimatyczno-Energetycznym lub Pakietem 2030.

Pomimo tego, że dotychczasowa polityka klimatyczna okazała się nieskuteczna i bardzo kosztowana, Komisja Europejska proponuje zaostrenie dotychczasowej polityki w latach 2020-2030 poprzez podwyższenie celu redukcyjnego do 40% oraz podwyższenie celów w zakresie OZE. Wraz z propozycją KE wprowadzony zostaje tzw. mechanizm stabilizujący, symbol ręcznego sterowania wolnym rynkiem, którego zadaniem jest zmniejszenie liczby uprawnień emisyjnych CO₂ w celu zwiększenia ich ceny.

Nietrudno przewidzieć, że głównym efektem wdrażania takiej polityki będzie wzrost cen energii (szacuje się ok. trzykrotny do 2050 r.), który spowoduje dalsze rozszerzenie sfery ubóstwa energetycznego oraz zmniejszenie konkurencyjności przemysłu skutkujące wzrostem bezrobocia. Szacuje się, że realizacja Pakietu 2030 spowoduje znaczące spowolnienie wzrostu PKB w roku 2030. Taki scenariusz uniemożliwi realizację unijnego celu polegającego na wyrównywaniu różnic w rozwoju cywilizacyjnym pomiędzy państwami członkowskimi. Realizacja tak kosztownego projektu w sytuacji światowego kryzysu gospodarczego i napiętej sytuacji międzynarodowej nie będzie możliwa przy zachowaniu spokoju społecznego i warunków zapewniających zdolność rządu do wykonywania elementarnych powinności na rzecz społeczeństwa.

Ponadto należy zauważyć, że proponowany przez KE cel redukcyjny jest w pełni zgodny z projektem Mapy Drogowej 2050 [(COM(2011) 112], która nie uzyskała poparcia państw członkowskich m.in. została dwukrotnie zawetowana przez polski rząd. Mapa Drogowa 2050 to program przejścia do gospodarki niskoemisyjnej z redukcją CO₂ na poziomie 80-90% w roku 2050. Według dostępnych analiz realizacja takiej polityki spowoduje:

1. utratę ok. 1 miliona miejsc pracy;
2. prawie trzykrotny wzrost hurtowych cen energii elektrycznej i ponad trzykrotny wzrost cen ciepła sieciowego w latach 2010 – 2050;
3. wzrost kosztów wytwarzania w przemyśle o 21 mld zł w roku 2030;
4. zagrożenie rentowności produkcji 8 działów przemysłu (m.in. przemysł koksowniczy, chemiczny, papierniczy, cementowy, produkcji metali, wydobywania węgla) zatrudniających 590 tys. pracowników i odpowiedzialnych za generowanie 95 mld zł PKB;
5. wzrost rocznych kosztów zakupu energii czteroosobowej rodziny o ok. 1750 zł w roku 2030, o 3100 zł w 2040 r. i o ponad 4600 zł w 2050 r.. Łączne koszty energii zużywanej przez gospodarstwa domowe wzrosną średnio o 18 mld zł rocznie do roku 2050. Natomiast udział kosztów energii w budżetach połowy gospodarstw domowych wzrośnie z poziomu 12 proc. w 2010 r. do 12,5 - 14,5 proc. w latach 2020 - 2050, co oznacza trwałe ubóstwo energetyczne na ogromną skalę w Polsce.

Przytoczone dane pokazują wzrost kosztów w stosunku do aktualnej polityki, która będzie także wymagała poniesienia wielomiliardowych wydatków na realizację celów Pakietu klimatycznego.

Ze względu na szeroki zakres i ogromną skalę negatywnych skutków dla Polski wzywamy rząd Polski do odrzucenia w całości propozycji KE dot. polityki klimatyczno – energetycznej na lata 2020 – 2030. Propozycje KE nie dadzą się bowiem naprawić niewielkimi zmianami, okresami przejściowymi, czy czasowym przekierowaniem środków przy zachowaniu głównych celów i mechanizmów wdrożeniowych. Potrzebna jest gruntowna zmiana podejścia uwzględniająca zróżnicowaną sytuację poszczególnych krajów, a także nową sytuację międzynarodową jaka powstała w wyniku kryzysu na Ukrainie.

Jak wiadomo najbogatsze kraje europejskie, które opierały swój rozwój na nieskrępowanym dostępie do energii, nie mając jakichkolwiek ograniczeń w zakresie ochrony środowiska, należą obecnie do najzacieklejszych zwolenników zaostrzania polityki klimatycznej. Jednak realizacja proponowanych ambitnych celów będzie bardzo kosztowna co tworzyć będzie ograniczenia w rozwoju krajów biedniejszych poprzez osłabienie konkurencyjności ich gospodarek i zmniejszenie dostępności energii. Należy zatem rozważyć stworzenie warunków, w których bogatsze kraje członkowskie będą mogły realizować indywidualnie swe ambitne programy redukcji GC, bez żądania podobnych działań od krajów biedniejszych, których na to nie stać.

Obowiązkiem rządu i każdego z nas jest uczynić wszystko, aby maksymalnie zabezpieczyć potrzeby bytowe i miejsca pracy naszych obywateli oraz stworzyć warunki dla dynamicznego rozwoju gospodarczego kraju. Dlatego mając na uwadze skutki wdrożenia propozycji Pakietu 2030, które - w opinii wielu specjalistów - spowodują zagrożenie bytu dużej części społeczeństwa naszego kraju oraz bezpieczeństwa energetycznego i ekonomicznego państwa zwracamy się do Pana o odrzucenie propozycji KE w całości.

FZZ

NSZZ „Solidarność”

OPZZ

